

Eneko Olasagasti

ZINE EKOIZLEA

Ez du inporta

Buelta asko eman dizkiot artikulu honi. Batetik duela urte luze esan nituenetan atzera egin behar nuelako eta bestetik telebistarako egiten diren —ziren— fikzioez hitz egiteko zelako eta sobera dakit gure arloko barne katramilak geuk eta lauk besterik ez ditugula ulertzen edo ulertu nahi. Gainera, eta seguru asko arrazoiz osoz, gainontzekoei bost axola.

Egurra etorri da eta gainera espero gabeko neurrian. Euskaingintzak eta kulturagintzak muturreko ederrak jaso ditu. Beti gara kate horretan lehenak baztertzeko. ETBren aurrekontutik 10 kilo kendu zituzten. 9 kilo kanpo ekoizpenei eta kilo 1 bi bikoizketei kendu dieote, kanpo produkzioak hauek ere. Galdera litzateke: eta zer ekoizten da barruan? Erantzuna aurkeztu berriko parrilan topatu ahal da. ETB *informatibozatu* egin da. Nonbait lehen oso gaizki informatuta ginenez orain programazioaren ehuneko oso oso altu bat horri eskainiko zaio. *Euskadi zuzenean* saioa euskaraz eta erdaraz, astelehenetik ostiralera, 24 orduz egitea izango ote erronka. Beste bitxikerien artean: barruko programazio horretarako langile gehiago kontratatzen ari dira. Esango dute aurrekoek utzitakoak direla horiek, eskuak lotuta eta poltsikoz hustuta utzi omen dietela txiringoa. Aitzakia ederrak izan dituz-

INES URRUTIA

20 urtez, lehenengo aldiz

Miramongo platoak itxita

egon dira uda honetan.

Inuxentea ni, zer egingo

zuten langileekin,

galdetzen nionean

neure buruari

te agintari berriek. Aurrekoek dena gaizki eginga utzi eta gutxi balitz krisia. Eta ri-ra, ETBren egituran zegoen zerbait, ez baita alferrik ikus-entzunezko arloaren motorra, informazioa eta kirolak kenduta jokia banatzea enpresen artean, gehienak txikiak, ri-ra esan dut, dena pikutara!

20 urtez, nik gogoratzen dudala, lehenengo aldiz Miramongo platoak itxita egon dira uda honetan. Inuxentea ni, zer egingo zuten langileekin, galdetzen nionean neure buruari. Lehengoan esan zidaten kirol erretransmisioetara ordezko kameralaria bidaltzen dutela. Partida harmailetatik ikustera. Ez dakit zer egingo zuten beste langileekin baina nik erraz imajinatu dezaket zer gertatu den gidoilari, aktore, zuzendari, kanpoko teknikariak, produkzioak, jantzi arduradun eta langileekin, unibertso txiki oso bat, ahal den bezala bizi eta segi. Eta honetan ez bada hartan izan beharko du. Lanbide ahula da gurea eta katea katebegi ahulenetik hausten hasi da. Baina nahikoa da bat kateak orekari ez eusteko. Garai batean bideak hilotzez betetzen omen ziren. Gaur egun sotilago jokutzen da; lehenengo zirkulaziotik atera eta bigarrenko kanpoan utzi. Bihurtuko da bera bakarrik hilotz. Desagertu da fikzioa, Goenkale Gabonak arte salbu, ETB1 eta 2tik. Seguruenik ez du inporta. ■

TXANDAN

Joxerra Garzia

Anjel Lertxundi osabatzen nahi nukeen maixu txit argiak eta Juan gure anaia txit analitikoak sarri ohartarazi arren, ezin diet neure neurei neurrik hartu. Bakoitza bere zoroak bizi omen du, eta nirea, antza, jolasena izan.

Europaren definizio moduko bat ere halaxe idatzituen behin, gaiaren sakoneko uretan murgiltzeko batere asmorik gabe, ur axalean plisti-plasta ari nintzelakoan. Europa: euroari pa, euroari emandako muxu. Baina, ikusiak ikusita, esan behar diet anaiari eta osabatzaioari, alasokrates, batzuetan ez dagoela hain garbi azalaren eta mamiaren arteko muga, azala

Bolo bolo

mami gogortua baino ez dela, eta gogortu gabeko azal, berriz, mami.

Europar gauza onik ere badela, ez dut nik ukatuko. Handik datorkeen guztia ona delako errotarria, aldiz, ez dit inortxok ere irentsaraziko, uste ustel hori gurean bolo-bolo dabilen/darabilten arren.

Bolo-bolo horrek gogarazi dit, irakurle, EHUn aurreten estreinatzen dugun Bolonia Planari buruzko iritzia emateko asmoz ekin diodala zutabe honi. Ikusten duzunez, lekuri ezak zapuztu dit asmoa, eta ez dizut Boloniaz ezer esan.

Ez behintzat oraindik ez baduzu lerro artean irakurtzen ikasi. ■